

AUTHOR MOSES MAIMONIDES

NO. 229

TITLE פסקי חטאת
[HILKOTH SHEHITAH]

RR _____

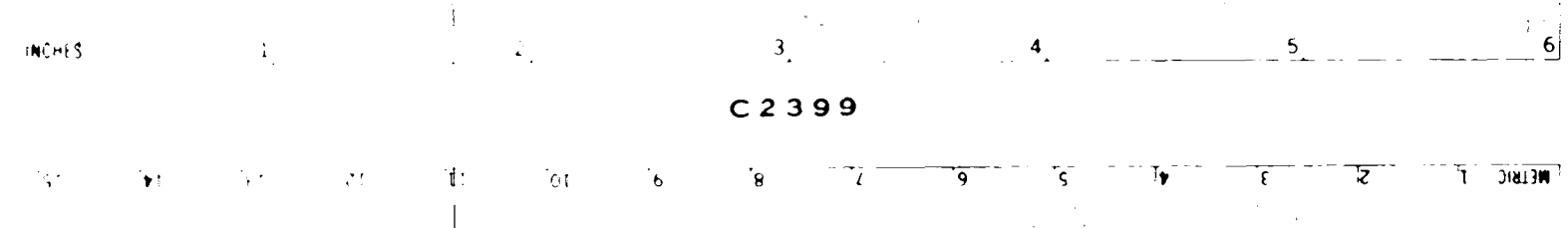
IMPRINT [PORTUGAL, ABOUT 1492]

CALL NO. GOFF, HEB-75

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
ANN ARBOR, MICHIGAN, U.S.A.

101

LIBRARY
SOUTH THEOL. SEMINARY

Z. f. H. B. XII, 15-16.

1015170 60 12005

1015170 60 12005

1015170 60 12005

1015170 60 12005

1518/1519
1518/1519

וְיָשָׁר לְעַלְיוֹתָיִם חַיִּים לְעַלְיוֹתָיִם יִשְׁמְרוּ וְהַחֲסִים יִצְּנוּ
 אֶת־יְהוָה הַשֹּׁמֵר בְּמִצְוֵי הַתּוֹרָה וְהַחֲסִים יִצְּנוּ
 וְהַחֲסִים יִצְּנוּ וְהַחֲסִים יִצְּנוּ

הלכות מחיטה

יש צליל
 למעשה
 אחרת
 אופוזיציה
 חקוקה
 חמוסית
 ובחור

ויגדל
 ויגדל

הפרק הראשון

מעט עשה
 מקומה
 לשחט
 ויחד

עלה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

יפה יפה ומליחו יפה יפה ומטחו עד שתמות
ואחר כך יאכלו **דגים** וחגצם איתן
צריטן שחטה לא אסיפתן היא

קמתרת איתן שהרי הוא אומץ קצון ובקר ישחט
להם ומצא להם אם את כל דג היס יאסף להם
ומצא להם אסיפת דגים כשחטת בקר ובצן
ובחגצם הוא אומר ואוסף של להם אוסף הקחיל
באסיפה לבדה ולפטר אם מת מאילעין בתוך
המים מותרין ומוקר לכלן חיים

זביחה וזו האמורה בתורה סתם נריך
לפרשק ולדע באיזה מקום

מן הקמק שוחטין וכמה הוא שישר קשחט
ובאיזה דבר שוחטין ומתי שוחטין וקיבן
שוחטין וכבר שוחטין וזונה קן הדברים המפסידין
את השחטה ומי הוא קשוחט ולמי ישחוט ועל

כל הדברים אלו עמו בתורה ואמר וזכחת
מנבחר ומנבחר כראש עיתך ואכלת בשעריך
שכל אלו הדברים על פה עה בהן משה כשאר
תורה שבעל פה והיא הנקראת מצה כמו
שבארנו בתחלת חבור זה : מקום השחיטה
מן החי הוא העאר וכל העאר כשר לשחיטה
עוד בשט מתחלת מקום שכשחותטן אות
מתקבץ עד מקו שישער ויתחיל להיות פרעם
פרעם כברים זה הוא מקום השחיטה ששט
שחט למעלה ממקום זה הוא הנקרא תרבץ
השט או למטה ממקום זה והוא מתחלת בע
מעט שחיטת פסולה ושיער תרבץ השט
שאינו ראוי לשחיטה למעלה בבהמה ובחיה
כדי שיאחוז בשרי אבבעתו והעוף ככל
לש גדלו וקטנו ולמטה עד קופק ואי זהו מקום

השחיתות בקנה: משישי כובע ולמטה עד ראש
כף סריאה כשתמשוך קנהמה עזרה לרעות
זה הוא מקום השחיסה בקנה וכל שכנגד מקו
הזה מבחוז נקרא עזר. אנסקה נקמה עכמה
ומשכה עזרה קרבה או שאנס השוחט את
הסימנין ומשכן למעלה ושחט במקום קשח
בעזר וענזאת השחיתות בקנה או ששט של
במקום שחיתה קרי ון ספק נכל ונבק במשהו
מיטרפ'ס ונריקשוחט שיסחו באמצע קשאר
ואם שחטמן קבדנין שחיתות בשרה וזכמה הוא
שיער השחיתות כן הסימנין: שחיתות וקושט
השחיתות המעלה שחיתות שחיתות בין בקמה
בין חיה בין עוף ולת יתבין קשוחט שיסחוט
ואם שחט רוב אחד בעוף ורוב שחט בבמה
ובזה שחיתות בשרה • שחט קחד כול

וזו ק"ז שחיטת פסולת חם של זה וזו של זה
 אעפ"א שחט מכל אחד מהן לא יתר על חט
 כחוט השערה כשרה כיון שחט יתר על חט
 במשקו דום הוא אחט קאחד בול וחט קשת
בבהמה ובחיה שחיטת פסולת שחט חט
 שלו וזו חט שלו אפילו בעוף שחיטת פסולה
 קנה שחיה חט פנים וזחט על מקומו החתוך
 מעט והשלימו להוב בין שהחיל לאחוט במקו
 השלש ופגג בחתך בין שהכנס את קסטן
 בחתך והשלימו להוב שחיטת כשרה וכל
 האוחט צריך שיבדוק את הפימטן לאחר
 שחיטה ואם לא נדק ונחתך קראו קודם שיבדוק
 קרי וזו ספ"ג נבלה ואש היה האוחט ורז ומקרי
 אבל בהמה בחיה בחוקת איסור עומדת עד
 שידע לך שנשחטת שחיטה כשרה כראוי

באיו זה דבר שוחטין בכל בין בסמן של מידות
בין בער בין סכומת בין בקרוביית של קנה
האגם וכו' מרובים החוקטן וקוא שיהיה
מה חד ולא ימיה בה פגם אבל אם היה בה תלם
בדבר שוחטין ^ע אפלו היה התלם קטן ביותר
שחיטת פסול' היה התלם קוץ מרוח אחת
לא ישחוט בה ואם שחט בה דרך הרוח שאין
הפגימה שחיטת כשרה ^{פגמרת} כגד סמן שתבדק
בקולכה ולא תרגש שיש בה פגם וכשתחזיר
אותה בקבוצה תרגש שיש בה פגם אם שחט
בה דרך קולכה ולא קבוצה שחיטת כשרה ואם
קבוצה שחיטת פסולה " סמן שהיא עלה וירדת
כעש ואין בה פגם שוחטין בה לכתחלה וסמן
שפה חלק ואינה חדה קואיל ואין בה פגם
שוחטין בה אפ' שהולך וקבוצה כל קוים כלו ער

זכר דבר שוחטין

של קרוב
לש

שנשחטת שחיטת כשרה וסמן חנה שהווחזק
 ומרי חנה חלקה לא מנעה כמנע ראש
 השטלת שהיא מסתבך באצבע קואל ואין
 בה פגם שוחטין בה . התלש קנה או שן או
 שקבץ שר או כצרון ומרי קוחדין ואין בהם פגם
 שוחטין בהם ואם נעטן בקרקע לם ישחוט בהן
 כשהן נעטן ואם שחט שחיטת כשרה . שחט
 בהן כשהן מחוברין מתחלת בדייתן קודם
 שיטקוד אותן שחיטת פסולה ואעפ שאין בהם
 פגם . לקח לחי בהמה שישם שפס חדין ושחט
 בה שחיטת כשולה מפט שהן כמנע אבל לטן
 אחת קקטעם בלחי שוחטין בה להתחלה ואעפ
 שהיא קטטעם . לכן סמן באור ושחט
 בה שחיטת כשרה . סמן שנה אחר מנע
 ונה קטטעם לא ישחוט בנה היפה להתחלה

יט כוס
 ועיד
 ו
 ו
 ו

גורק שמיא ישחוט בצד קיחזר ואיס שחט קואיל
ובצד קיפה שחט שחטת כשרת " קשוחט
צריך שיברוק את קסמן בחורק מעז וזד
ומצד זק' כעז טורק מולטת ומצדק על
בשר אכבעז ומולטת ומצדק על מצדניו מנ
רוחותיה שקן שחט ושע צדריק כד' שלא יחזק כח
בגם כלל ויחזק כ' ישחוט כה' וצריך לברוק
כן אחר שחטת שחט ימנא בה פנש למח
שחטת קריו ספק נבלה שמיא בער טעמא
וכש שחט קסימטן בסמן פעמיה שחט לשכך
קשוחט במנות רבת או עופת רבס צד
לברוק קסמן בן כל אחת ואחת שאס לא ברק
צדא שונת וברק באחרונה ומנכאת קסמן
פעמיה קטל ספק ואש קרא שונת • צד
קסמן ושחט כה וליא ברקס אחר שחטת ושח

בה עבד או עין קודם שיברוק ואחר כך ברוקה
ומבאה פתימה שחיות כשרה שחוקת קסטן
שנבמה ברוך קשה ששיבר בה וכן איס טעם
ולא ברוך או שאברה קסטן עד של יברוך
שחיות כשרה כל פנח של ברוך קסטן
של שוחט בה לפי חכמה ושחט בה לפי צדק
ברוך אותה איס נמנאת יפה וברוקה ימשך
אות לפי שמוצא על ענין שפטים אחרת תהיה
פתימה וישחוט בה ואיס נמנאת פתימה ממש
אות ומעצמן אות ומכרזין על כל בשר
שחוט שקול טרפה כמק קיף אורך
קסטן שישחוט בה כל שקול ובלב של יקום
דק שמוקב ואיט שוחט כמו האומיל קסטן
וכאלו יומתי שוחטין בכל זמן מן ברוך קסטן
וקול שתהיה אסקה כפירו כד שיראה ממש

וגוון

ויבית יוסף

גדק שמיא ישחוט בצד קאחר ואס שחט קואל
ובצד קיפה שחט שחטות כשרת " קשוחט
צריך שיצדוק את קספן בחודק מינ זק
ומנר זק' כנר בודק מולטק ומבזה על
בשר אכבע' ומולטק ומבזה על נפדנו מג
רוחותיה שקן פיה ושט צדדיה כדי שלא יקיה בק
בגס כלל ואחר כך ישחוט בה' וצריך לבדוק
כן אחר שחיטה שאס ימנא בק פגס לאחר
שחיטה קרוו ספק נבלה שמיא בער נפגמא
וכש שחט קסימטן בספן פעמה שחט לשכך
קשוחט בקמות דסת או עופת רבס צריך
לבדוק קספן בן כל אחת ואחת שאס לא בדק
בראשונה ובדק באחרונה ונמצאת קספן
פעמה קט. ספק ואפי קראשונה. בדק
קספן ושחט בק וליא בדקס אחר שחיטת ושבר

בז עצם או עץ קודם שיבדוק ואחר כך בדק
ומכאן פנימה שחיות כשרה שחוקת הסטן
שנפגמה בדבר קשה ששיבר בה וכן אם פגע
ולא בדק או שאיבדק הסטן עד של יבדוק
שחיות כשרה כל טבח של בדק הסטן
של ששוחט בה לפי חכס ושחט בה לעצמו
בדקין אותה אם נמצאת יפה ובדוקתה מוכן
אות לשם סומך על עצמו שפעם אחרת תהיה
פנימה וישחוט בה ואם נמצאת פנימה מוכן
אות ומעצמין אות ומכרזין על כל בשר
ששחט שהיא טרפה כמעט היא אורך
הסטן שיסחוט בה כל שהיא ובלבד של יהיה
דק שפוקב ואיבן שוחט כמו האומיל קסטן
וכו' וימתי שוחטין בכל זמן שן בוסק כלל
וקו' שתהיה אסקה כפגדו כדי שידאק מה

ויבין

ויבין

כמקריב למים ולא ישחוט לכל מלך מים שמא
 יאמרו לצדק שתראה במים שחט ואם שחט
 שחיטת כשרה וכן לא ישחוט לתוך קלף או לתוך
 קעמא שכן דרך עבדי עז' ואם שחט שחיטת
 כשרה שוחטין לכל מלך מים פכודין שאין
 קערה נראית בהם וכן שוחט חוץ לעמא
 ומדם אותה חוזר לעמא ובשוק לא יעשה כן
 שמא יחקה את המיני' ואם שחט בעמא בשוק
 אסור לאכול משחיטתו עד שיברקו אחריו שמא
 מיין הוא ומותר לשחוט על דופן קספנה והדם
 אותה על הדופן ויולד למי' ומותר לשחוט על גב
 קבלים כגב שוחטין מותרת קטור ומולך קספן
 ומצאה עד שיסחוט בין שהיא בקמה רבצת
 בין שהיתה עומדת ג' אחר בערפה והספן שבו
 מלמעלה ושחט קריוו כשרה נעץ קספן בכותל

ג' לא ישחוט יעשה
 כד ע' ע' ו' א' ב' ג'

ג' א' ב' ג'

וקטעצד קעזאר עלה עד ששחט שחיטת כשרי
 וקוף שיהיה קעזאר למטה והספן למטה חבל
 אם היה קעזאר למטה מן הספן קנטעצה
 חששין שמא תרד הקמה בכבוד עפה ותחוק
 בלם קולכה וקובצה ואין זו דרך שחיטה כמו
 שיתבאר לפיכך אם היה עוף בין שהיה עזאו
 למטה מן הספן קנטעצה חו למטה קריו
 כשרה חבל ולא קולך חו קולך ולא קבא וקנה
 את קראש בהולכה בלבד חו בהולכה בלבד
 אם יש בספן למטה שפ עזרין מעזאר קנשחט
 כשרה ואם לאו פסולה שחט שפ ראשין כזאת
 שחיטת כשרה ז' שאחיו בספן אפי' אימנע וק
 והבמנע אחר כנגדו ושחטו שחיטתן כשרה וכן
 ז' שאחיו בשפ ספן ושחטו בנ מקומן בעזאר
 שחיטתן כשרה ואפי' שחטו וק קושט לבדו או חס

ה אזהרה וקול
 הספן לתק
 חו קבא ולא
 עזרין מעזאר
 על קולך
 עב שחט
 קרית שחיטתו
 אחרת כשרה

והשט שחט במקום אחר הקנה לבדו ואורז
קרי שחיטה זו כשרה ואעפ שאין השחיטה
כלה במקום אחד וכן שחיטה העשויה בקולמוס
ושחיטה העשויה במסרק כשרה אין שחיטת
החוצץ נריכה כוונה לא אפילו שחט במתעסק
דרך שחוק או שורק סתם לנעצה בכותל ושחט
בהלכה הואיל והשחיטה כראוי במקומה
ושיערה קרי זו כשרה לפיכך חדש שוטק
וקטן שנתבלבלה דעתו או מי שאחות דור
רעה ששחטו ואחרים כותים אותם ששחטו
שחיטה בשבת קרי זו כשרה אבל סתם
שחט ושחט אעפ שהשחיטה כדרכה קרי
זו פסולה שנאמר וזבחתי עד שיהיה קווצ
אדם ואעפ שאינו מתכוין לשחיטה
גלה אל אבן או אל עץ שקיתה קסבן קסבן

ם וסבב אדם את הגלגל וחס עאר קטוף אז
 קממק כפגדו בשעה סבב עד שנשחס
 במצבת הגלגל קריוו כשרק וחס קמים
 קס קמסבבן את הגלגל וחס עאר קטוף
 כפגדו בשעה סבב ושחס קריוו פסולת
 וחס פטר אדם את קמים עד שבאו וסבב את
 קלגל ושחס במצבת קריוו כשרק שקרי בא
 מכה אדם במק דברים אומרים בסביב
 ראשונה שמכה אדם באה אבל בסביב שמים
 ולאחרק איכה מכה אדם לא מכה קמים
 בקלון קשוחט לשם קרים לשם גבשות
 לשם ימים לשם נהרות לשם מדברות אפ לשם
 קים מתכוין למעבדן לא לרפוא ופוצל בקר
 מדברי קבא שאומרים קמים קריוו שחיסר
 פסולת אבל אם שחס לשם מוזל קים או למזל

קדר או לכבש ולמזלות וטובא בהם קרי זו
אסורה בהנאה ככל תקדושת עז . השוחט את
בהמ' לזרוק דמה לעז . או להקטיר חלבא לעז
קרי זו אסורה בהנאה שלמדוין ממחשבה בחוץ
בחולץ ממחשבת קדשים בפנים שמחשבה כזו
פוסלת בהם . כמו שיתבאר בהלכות פסול
המוקדש . שחטה ואחר כך חשב דמה לעז או
להקטיר חלבא לעז קרי זו אסורה מעסק שמא
סופה קושח על החלות ובמחשבה כזו שחט .
השוחט לשם קדשים שמתנדבין ואדרין כמותן
שחטות פסולת כשוחט קדשים בחוץ . שחט
לשם קדשים שאינו באין בגדר ונדבה שחטות
כשירה . פגז קשוחט לשם עולה לשם שלמים
לשם תורה לשם פסח שחטות פסולה קוארי
וקפסח מפריש אותה בכל שנה בכל עת שידע

חרי קוץ דומק לרבר קטדר ומנדב שחמו
לשם חטאת לשם אשם וראי לשם אשם תלוי לשם
בכור לשם מצ' הר לשם המורה שחיטת כשרה
קיה מחויב חטאת ואמר לחטאתי שחיטת
פסול קיה ל קרבן בתוך בית ואמר לשם
תמורת זבחי שחיטת פסולה שאני קמירם
קאשק ששחטק לשם עלת יולדת ואמרה זו
לעלת שחיטתה כשרה שאין עלת יולדת
באק בנדר ונדבה וקני אינח יולדת שנתחייב
בשש ואין חוששין לה שמא קפלה של
קמפלת קול יש לה אבל השוחט לשם עלת
חייב אשם שאין חייב שחיטת פסול ששק
קנודות נדר מן הנדרים ששם אוחזין
בסכין ושוחטין ואחד מקם מתכוון לשם דבר
פסול וקשט לא קיתק לו כוונה כלל ואש נתכוון

לשם דבר המותר לתכונן ע שחיסות פסולת
 וכן אם שחטו זה אחד זק ונתכונן אחד מהם
 לדבר קפסול שחיסותן פסולת • בלא בשקיק ע
 בה שותפות אבל אם אין ע בה שותפות אינה
 אכורה שאין אדם מישראל אוסר דבר שאין של
 שאין כוונתו לא לנגרו • ישראל ששחט לנכרי
 אעפ שאינו מתכוין לכל מה שעצמו שחיסת
 כשרה שאין חוששין לא למחשבת קווצתו ולא
 למחשבת בעל הבמה לשכך נכרי ששחט
 לשראף אפילו קנה קסן שחיסתו נבלה כמו

סיתבאר " **פרק שלישי**
 חמש

דברים מופסדין את השחיסתו ושקר קלכות
 שחיסתו להזכר מכל אחת מקן • ואל קן קלכות
 שחיסתו שקיים • זרע • אלה • מגרמק עיקור

שקיים פנך קרי שקתהיל לשחוס וקנפם ירו
קודם שיגמור קשדיטה ושקה מן באונג מן
במויז מן באונס מן ברען וחזר קויל או אחר
וגמר את קשדיטה אם שקק כרי שיגמור
קבמיה וירצנה וישחוס/שדיטה פסולה
ואם שקק פחות מכלי זק שחיסת כשרי קיתה
בקמה דקם שיער שקייתה כרי שיגמור בקמה
דקם אחרת כמזק וירצנה ואם קיתה גסק
כרי שיגמור וירצנה וישחוס ובשף כרי
שיגמור בקמה דקם וירצנה וישחוס מעט
ושקה מעט וחזר ושחט מעט ושקה מעט
וחזר ושחט מעט עד שגמר קשדיטה ולא שקק
בפעם אחת שיער קשדיטה אבל כשחשוב
זמן קשדיטה יצטרף מכלן שיער שקיים כרי
זו ספק נבלה וכן אם שקק כרי שיגמור

אדענא וכדי שיסחוט כמון מישט קסימאן
בלבד לא כדי שיסחוט שחיטה גמורא קריין
ספק נבלה שחט רוב אחד בצוף או רוב
שטם בבקמה אעפ"ש שחט חצי היום וחזר וגמר
התכנת קסימאן קריין וזו מותרת מאחר שנשחט
בה כשיער קריין וזו כמתוך בשר קשוחה
שחט בקנה לבדו חטו או מעטו ושחט זמן
מכונה קריין חוזר ועמר קשוחה ואין בכך
טום אבל אם שחט רוב קנה או שחט
שטם כל שהוא ושחט כשיער בין שחזר וגמר
קשוחה שקתחיל בין שחט שחיטה גמורא
במקום אחר קריין פסולה מפני שקנהמא או
קשוף שנפסק רוב קנה שלה או שחט קושט
במקום נבלה ואין קשוחה מופלת בה כמון
שיתבאר קנה נעבאר לך שאין שקייה בקנה

צפוף כלל שאם שחט רוב הקנה ושקה כגב
בגמרה שחטת כשחור וגמר מחקר בשר הוא
ואם שחט פמייעט הקנה ושקה קריזק חוור
ושוחט כל זמן שירצה שאיננו נאסרת משום
גבלת עד שיפסק רוב הקנה שחט קעוף ושקה
ס'ואיס יודע אם טקב קיושט או לא טקב חוור
ושוחט הקנה לבדו במקוואהר ומפחו עד שימו
וטדק קוושט מבפנים אם לא נמצאת בו סיפת
דס מדוע שלא טקבוכשירה תלדק טנד
עון שקכטם אסכן טן סימן לסימן בין שפסק
קסימן קצטן למעלה טן שפסק קדחתון למטק
שקול דרך שחטה קריזו פפולת קכטם את
קסטן תחת קציר ושחט שפסימטן כדרכן
או שקחיל את קסטן תחת צמר מסובר או
שגז מטפת על קסטן ועל קעזר ושחט תחת

קמטלת קוזיל וזין קסמן גלים קרי ו ספק
נבלה וכן אס שחס מי שסט קסימטן בחלדק
והק קסימטק שלא בחלדק קרי ו ספק נבלה
ורסא סנד כען שסכמ בסמן על קעאר כדרך
סימטן בסוף וחתך קסימטן בבת אחת של
בזולתה ולא בחובאם או שסמח קסמן על
קעאר ורחק וחתך למטק כחותך כען או קשות
עד שחתך קסימטן קרי ו פסולת .

קגרימק כנד וק קשוחט בקנס למעלה מימקוס
קאיס ראו לשחטק וכעו שט חטין יש בסוף
קקנה למעל בטבעת גדול שחס בתוך
קחטין אס שייך מקן כל שקוח למעל קרי ו
כשרה שקרי שחס משפי כובצ ולמטק ומוח
מן קמקוס קראו לשחיסק ואס לא שייך מקן
כלס לא שחס למעל מקן קרי ו מוגרמת

ס גמולת
ג. ט. י. ט. ט.
שין

וכפולת' פחם רוב אחר בצוף ורוב שמם
בבקימה ובחיק ומשלם בדרסק או בתלבק מרו
ו כשרק שקרו שחט קשיטער כדלוי . קגרים
בתחלה שלש ושחט שפ שלשים כשרק .
סחם שלש וקגרים שלש וחזר ושחט שלש
קאחרון כשרק . קגרים שלש ושחט שלש
וחזר וקגרים שלש קאחרון קרו ו פסול . ואם
דרם או קחלד בין בשלש קראשון בין בשלש
קאימצע קרו ו פסול . ששקוד טנד כמך
שנעקר קגנרל וקיי קקנז או קזשט וכשמם או
מקן או שט קקונדס גמר שחיסק אבל אישחט
אחד בצוף או רום ואחר כך נשמם קסימן
קשט שחיסת כשירח נשמם אחד מקן ואחר
כך שחט את קשט שחיסת פתולא שחט אז
מקן וכמזא קשט סימוס ואין ידוע איש קורט

יבין

שחיטה בשמיט או אחר שחיטה קרי זו ספק
נגלה נמצא הסימן השחט שמוט קרי זו
כשירק שוראי אחר שחיטה נשקר שאלו נשקר
קודם שחיטה קיה מתדלג ולא ישחט בדא של
תפר הסימן שזו כשחט אבל אם תפרן
ושחט איפשר שהשחט אחר קשקוד ולשכך
אם נמצאת שמוטה ושחטה קרי זו ספק נגלה
כל מקום שאמרו בשחיטה פרולה קרי זו נגלה
ואם אכל ממנה פוית לקק משום אוכל נגלה
סוף מוציא מירי נגלה אל שחיטה כשירק
כאשר עק כמו שבארנו וכל ספק שחיטה קרי
פז ספק נגלה והאוכל ממנה מכן אות מכת
מדות בקמה שנטל ירשלה וחלה עמה עד
שהראה חסרה כשתרכז קרי זו נגלה ^{החיה} ^{כמו}
שנתקרחים ונלקק לשטת פת ואין שחיטה

41

נגלה

מועלת בה וכן אם נשברה מפרקת ורוב בשר
שמה או שנפסקה מגבה כנג או שנפסק חוץ
הקנה או שנקב קושיט בכל שקוא במקום
הראוי לשחיטה קרי זו נבלה מחייס ואין קשוחט
מועלת בה ואחד קבהמה ואחד העוף בכל
הדברים קשה שם ערות יש לו שטח חישן
ארום והפטימי לבן נקב האחד מהן בלבד כשיר
שקם שמהן בכל שקוא במקום הראוי לשחיטה
קרי זו נבלה וכן שנשחטה במקום הנקב בין
שנשחטה במקום אחר אין קשוחטה מועלת
בה שקם שמהן זה שלם כנגד זה נבלה שקב
קושיט ועלה מן קרום וסתמו אין הקרום כלום
וקרי קוא נקוב כשהיא נמצא קוץ שמה
קושיט קרי זו ספק נבלה שמה נקב קושיט ועלה
קרום במקום הנקב ואין נראה אבל אם נמצא

קקוץ לארכו סשס איך חוששין על סחוב סכמיו
קמד צרות אוכלין קקועס תמיד ווסס איך על
בריקה מבחוז גא מעכעס סנז קופכו וסדקו
אס נמא עלו סיפת דס מדוע שחיק נקוב
גרגשת סנפסק רוב חלל במאוס קראו

לשחיקה קרי וו נבלה וכן אס עקבה כחיסר
נקבה נקססקטע אס נקסס שחין בקס חסרון
קס מעמדפן לגובה ואס נקסס שיש בקס—
חסרון מעטרפן לחיסר וכן אס מעטל
ממע רעעה מעטרפת לחיסר ובעוף כל
סאלע מקפל קרעעה או מקסס שיש בקס—
חסרון ומעחן על פ קקנה אס חופה את דוס
נבלה ואס לאו כשירק נקבה קגרגרת נקב
מעלש מעשע נדריה כרי שיכנס חיסר גרחס
נבלה . נסדקה לארכה אפעל לא נשתעיר

מן המקום הראוי בה להחיות אל משה ו
למען ומשקו למטה כשירק .

גרגרת שפקבה ואין ידוע אם קודם שהיטה
נקבה או אחר שהיטה פקבין אותה שנת במקו
אחר ומדמין הקב לקב אם נדמה לו מותרת
ואין מרמין אל מחולשה גדולה לחולשה גדולה
או מקטנה לקטנה אבל מקטנה לגדולה
שכל קנה חלות חלות הוא ובין כל חלש
וחלש חלש אחת קטנה משתמין ונכד .

פרק רביעי

שראש שאיס יודע חמש דברים שמפקדין
את קשחוסה וכוונא בהן מחלבות שהיטה
שבארס ושחם עם לבין

עצמו אסור לאכול משחיטת אלה הוא ולא אחר
וקרי זו קרובת לפתק נטלם וקאובל ממנה כוי
מפני אותה מכת מרדות ואפלו שחט בטמא
ארכבעה וחמשה פעמים שחיטה כשרה וקרי
שחיטה זו שחט במו לבין עצמו שחיטה נכונה
ונמורה אכור לאכול ממנה הואיל ואיש יודע
דברים המפסידים איפשר שיפסיד השחיטה
וקוא איש יודע טבן שיטה או ידרוס או ישחוט
בספן פעמה וכיוצא באלו בלא כוונת ישראל
שודע קלכות שחיטה קריזק לא ישחוט בים
לבין עצמו לכתלה עד שיסחוט בטמא חכם—
פעמים רבות עד שיקר רגל וודיו ואם שחט
תחלה במו לבין עצמו שחיטת כשירה קודם
קלכות שחיטה ושחט בפני חכם עד שנעשה
רגל קוא הקרא מומחה וכל המומחין שוחטין

להתחלה ביין לבין עצמן ואפילו נשים ועבדים
 אם קיומו מחיין קרוי אלו שוחטין להתחלה
 חדש שוטה וקטן ושכור שנתבלבלה דעתו
 ששחטו שחיטתן כסולת מטעם שאין בהם דעת
 שמה יקלקלו בשחיטתן לפיכך אם שחטו בטעם
 קודם ורחק אותן ששחטו כחונן שחיטתן
 כשרה ^{אם יודע שהכותסדטה} מי שאינם יודע
 אצלם ששחט ביין לבין עצמו שואלן אותם
 אם נמצא יודע שקר ק"כ שחיטה שחיטת
 כשרה קרי שראוי ישראל מרחוק ששחט
 והלך לו ולא ידע אם יודע אם אינו יודע קרי
 זו מופדת וכן האומר לשלחו צא ושחוט לך
 ומצא בהקמה שחטה ואין יודע אם שלח
 שחטה או אחר קרי זו מופדת שרוב מצויין אצל
 שחיטה מומחין קס : אבד לו גדי או תרנגול

ומצאו שחוט נצטת ימותג שחוב המעמין אנל
פחיטת מומחין קן' מצאו בשוק אסוד
פמא נתגבל ולפי קושלך וכן אס מצאו באשפת
פנצטת אסוד' מומחא שנשתתק וקרי קול
מבין ושומע ודעת נכונה קרי זק שוחט לכתחלה
וכן מי שאיט שומע ^{וקרי זק} קרי זק שוחט' קסומא לא
ישחוט לכתחלה אלא אס כן אחרים דואים אות
ואס שחט שחיטת כשרה' נכרי ששחט אעפ
סשחט בפני ישראל בסמיפא ואשלו מיק קטן
שחיטת נבלה ולקיה על אכלתה מן התורה
סנאמ וקרי לך ואכלת מוצחו מואחד שקוקיר
פמא יאכל מוצחו אתה למד שזבחן אסוד
ואים דומק לעראל שאים יודע קלכות שאים
זגדר גדול גדרו בדב שאשלו עי שאים שבד
עו שחיטת נבלה' קתחיל קמי לשחוט מישטע

לפי

קסימפן ונמר ישראל או התחיל ישראל ונמר
סני פסולה שנה לשחיטה מתחלה ועד סוף
אבל אסחט קני דבר שאינו עושה אותה נבלת
כען שחט חצ קהגרת בלבד ונמר ישראל
קרי כשרי ישראל משומד לעצרה מן
העצרות שקיה מומחה קרי זה שוחט לכתחלה
ונרץ ישראל כשר לבדוק את הספן ואחר כך
יתנה למשומד זה לשחוט בה מפני שחוקת
שאינו טורח לבדוק ואם היה משומד לעז
או מחלל שבת בפרהסיא או מין והוא כופר
בתורה ובמשה רבי כמו שיבארנו בהלכות שובב
קרי הוא כני ושחיסת נבל' מי שקול פסול
לעדות בעצרה מן העצרות של תרה קרי זה
שוחט ביבול בק עצמו אסחיק מומח' שאיננו מומח
דבר קינה לארץ ואוכל דבר אסור' שזו חזקה

קיא על כל ישראל ואפלו קרששם מקום . לו
קנזוקין וקבציתים ותלמידים . וכל הטושן
אחרים שאינן מאמינין בתורה שבעל פה
שחיטתן אסורה ואם שחטו בעצמן קרי זו מותרת
שאינן איסור שחיטתן לא שמה יקלקלו וקם אינן
מאמינין בתורה ששחיטה למכר אינן מאמינין
לומר לא קלקלו . כשהיו ישראל במדבר לא
נצטוו בשחיטת החולשין לא היו פוחרין או שוחטין
ואוכלין כשאר העמים ונצטוו במדבר שכל הרובע
לשחוט לא ישחוט אלא שלמים שנאמר איש איש
מדת ישראל אשר ישחט שור או כשב וכו' . וא
פתח אהל מועד וכו' . למען אשר יבאו וכו' .
וזבחו זבחי שלמים וכו' . אבל הרובע לבחור
ולאכול במדבר היה פוחר ומצטק זו אינה פוקנת
לדורות אלא במדבר בלבד נפתח קהל הקהילה

ונצטוו שם שפשיכנסו לדרך אשר קצחירם ולא
 יאכלו חולשן לא בשחיטה ושחטו בכל מקום
 לצלם חוץ לעדה שנאמן פירחוב ה' איך את
 גמילך וכו' וזבחתי מבקרך ומנאכך אשר נתן ה'
 איך וכו' וזו היא המצעה קמקנת לדורות לשחז'
 ואחר כך יאכל " נאלעו ה' לבנות נחית

פרק חמישי

הלכות בקר

כזר שארץ בקלות
 איכורי מאכלת שקטרפה האמורה בתורה
 היא קמטה למות ולא נאמן טריפה לא שדבר
 קמתו בקוה כע' שקטרפה ארי וכו' צא ע' ושברא
 ועדיין לא מתה' ויש שם חלאים אחרים אם
 יארע לה תחשב טריפה וקן קלבה למשה
 מקיט ושמןה מים טרפת באמחז' על למשה

בבלות

בטיט ואלקין דרוסק נקובה חסרה
נטולה פסוקה קדושה נטלה ופסרה
אפך שכולן קלבה למשה מסייבן קואיל ואין
לך צפוש בתרה גא דרוסק החמידו צה וכל
ספק שיהתפק בדרוסה אסור ושאר שבעה
מיט טריפות יש בהן ספק מותרין כמו שיתבא
הדרוסה הוא שיטרוף הארי וכזבא ב בהמה
וידרוס עלה צדו או ידרוס הנץ והנשר וכזבא
בהן על השוף ואין דריסה בבהמה גסה ובחיה
גסה גא לארי בלבד ובבהמה דקה ודקה דקה
מן הזאב ולמעלה ובגדיים וטלים אפלו חתול
ושועל ומייה וכזבא בהן יש להם דריסה וכל
שכן בעפית וקטן יש לו דריסה ואפלו בשוף
גדול מימא אבל שאר עופות הדורסים יש להן
דריסה בשוף שכימותן ואין להם דריסה בשוף

שקווא גדול מקו ויש לפולקה דריסה בעשפת
וכלב אין לו דריסה כל שקר לא בעוף ולא
בעמק וחיה וקנץ יש לו דריסה בגדיים ועלשים
וקוא שיקוב בערפו לבית קחלל
אין דריסה אלף עד קטורף אבל ברנשו אין
חוששין לה ואין דריסה אלף בעפרן אבל בשן
אין חוששין לה אלף אם כן נקבער בית קחלל
בדקין שמא נקב אחד מן קחיברים שנטרפת
בנקיבתן ואין דריסה אלף בכונת קטורף
אבל אם נפל קדורם ונשתקעו בערפו בנטורף
אין זו דריסה ואין דריסה אלף מחיים אבל אם
דרם ונקרה ועליו ידו בדרוסה ולא שמש נפרמו
ממנה אלף אחד מות אין חוששין לה ופנד
דין קדרוסה כל מקום שאמרנו חוששין לה
שוחטין את הנטרף ובודקין כל קחלל שלו מקף

קירך עד מקדקד אס נמצאת כולך שלמה
מכל מיט טרפת ולא נמצא בה רושסקדריסק
קרי זו מותרת ואס נמצא בה רושסקדריסק קרי
זו טרפה ואסורק מן קתרה . איזה קול
רושסקדריסק שיאדים הבשר כנגד בע מעש
ואס נמוק הבשר כנגד בע מעש עד שנעשה
כבשר שקרופא גרדו מן הקסרה רואין אותה
הבשר כאלו חסר וטרפה ואס דרס בסימטן
משיא דימו טרפה ודריסתן במשקו טן שקאדי
בהן כל שקול מחמת דריסק טריפק ' ספק
דרוסק אסורה עד שתברק כדרוסק ודאיר
בעד ארי שנכנס לבית שוורים ונמצא נשרן
נגע של אחד מקסחוס שין שמא ארי דרסו ואין
אונע שמא בכותל נתחכך וכן שועל או עמייק
שנכנס לבין קשפות וקול שותק והן מקדקדין

חוששין שמא דרם אבן אים היה הוא מאס וקם
 מקרקרים מיראתו ומנהימית הן מקרקרין וכן
 אים קטע ראש אחד מהן קנה נח רובו וכן אים
 שתק הוא וקם אין חוששין שאלו הויק. הן
 מקרקרין ספק שנכנס לראון טורף או לא
 נכנס או שראימוהו שנכנס ולא כודע אים זה מן
 קטורשן או אימו מן קטורשן אין חוששין וכן
 עוף שנכנס לבין העצים או לבין הקטם ודא
 ודאשו מעטף דם או פארו אין חוששין על
 פמא נטרף שאי אומרין שמא בעצם פוק

פרק ששי

מקובה פנג אחת עשר איברים הן שאים מקב
 אחד מהן לחלו במשקו טריפתו ואלו הן
 הדבץ קושט וקרחם של מוח קראש וקלבעם

ולא חנני לחלו מותר וקנה חלב הוא המורק
קנול שיוצא ממנו לביאה קרי הוא חלב ואם
טקב לחלו במשקו הוא טריפה . מרה שטקב
וכבר סותרתה מותרת ואם לא נסתם הטקב
אטף שהוא סמוך לבר טריפה פוייה שנמצא
במרה אם קייתה כמו גרשנה של תמרה שאין
ראשק חד מותרת ואם ראשק חד כגרשנה
קזית אסורה שהרי טקב אוחה כשנכנסק חק
אלא יראה הטקב מפט שקולד פי המכה
קנה הכבר וכן המורקים אם ששין קדם
מתבשל אם טקב אחד מהן במשקו טריפה
לפי מחט שנמצאת בחיתוך הכבר אם קייתה
מחט גדול וקיה הקנה קחד שלה לפטס שדוע
שטקב כשנכנסק ואם קים הראש קעמל
לפטס אומרים דרך סימפסות קלרה ומותרת

ור' זקב חת

קיתה מחט קטנה טרפה מפת שכל אשיח חרין
ודאי עקבה ואסמכותה בסיימפון הגדול שבכבר
ובוא הקנה הרחב שבאמצעות שם נכנס
המאכל לטבע הריזו מותר' ובשר כבר שהתלצע
מותרת קיבה שתקנה וחלב טהור סותם
את הקנה מותרת וכן כל נקב שהבשר או החלב
המות' באכלה סותם אותה מותר חוץ מחלב קלב
וקמס שעל קלב כלו והמחיצה שבאמצע קבטן
המנדלת בין איברי המאכל ואיברי הנשימה
וקיח שקורטין אותה ואחר תראה קריאה וקיח
הקרא' טרפס קבד והמקו' קלבן שבאמצעה
וחלב המוש' האחרון ~~שאינו~~ אינו מוגטן
לפי שהן קשים ונקב שנסתם בזה מקו' אינו
כסתם וחלב חיה שכתבנו בבהמה אסור אינו
סותם אלא שקו' מותר באכלה כרס שתקב

טרפה ואין לו דבר שיסתם אותו שמרי החלב
 שעשו אסור וכן המסס ושת הכוסות שנקב א'
 מקו' לחוץ טרפה ואס נקב אחד מקו' לתוך חלל
 חצרו מותרת : מחט שנמצאת בעצמות
 הכוסות כשרה ואס נקבה נקב מפלג לתוך
 חלל שת הכוסות ונמצאת טיפת דם במקום
 הנקב טריפת שודאי קודם שחיטה נקב אבל
 אם אין דם במקו' הנקב קרי זו מותר שמא אחד
 שחיטה דחקה המחט ונקבה בקמה שה' שט'
 דבר שמקב בעי' משה כעין קורט של חלתית
 וכו' א' טריפת שודאי מקב ואס קיה ס' פק'
 מקב ספק איט' מקב תבדק כל אחד מן בע'
 הממש שפסולת המאכל סובבת בהן והן
 הנקראים ים דקין שנקב טרפה ויש מקו' מלפניו
 ומוקפין זולבטס מוזו בשעל כמו

עמוד א'

עם שנכרך ואלו קן הנקראין קדרה דלכתה
אם נקב אחד יקן לחבדו כשרה שהרי חבדו
מגזענו ומשם נקבם ולמה קותמתן טרפה
שאין זו סתימה עמידת' בע משם שבא זאב
או כלב ופוצא בהן ונטילן וקרי קן נקובין אחר
שקמתן תלנן ומוותרת ואין אומרים שמע
במקום נקב נקב' נמצאו נקובין ולא מדע אם
קודם שקיטת נקבם או אחר שקיטת נקבם
מקטין נקב אחד ומדמין לו אם היה נקב
קראשון כמות כשרה ואם היה בטקס שימי
קודם שקיטת נקבם וטרפה' ואם משמשו קידים
בנקב הספק כך נדיך למשמש נקב שמדמין
לו ואחר כך שרשן זה לה' בע משם שיצאו
לחוץ ולא נקבם מותרות ואם נתקפכו אפסאל
נקבם טרפה שאי איפס שיחודו כמו שקין אחר

שנחטבו ואינה חייב' קמש קאחרון שקוא
שוק ואין ב' שקום וקוא שקראי יצא ב' מן א'
הערוק וקוא ד' סק ב'ן שקרי קידפ' קוא
הקראי חלחלת א'ס טקב במשקו סדפק כשאר
בע' מעש' ב'ל' שטקב לאלל קבטן אכל א'ס
טקב במקום הדב'ק לגרמ'ס מותרות ואפי' פטל
מממ' מקום הדב'ק כלו מותר וקוא שישתיר
מארכו בשור כמו ארבע ארבעות' קשף
אין לו כרס ולא מעס' ולא בית' קכוסות אכל א'ס
יש לו כנגדן זפק וקורקבן וכל קטרפת שוות
קן בבקמ' חיה ושף' וזפק שטקב ג' במשקו
טרפק ואי' זכו ג' של זפק זה שימתח ע'ס קושט
כשיאריך קשף ע'ארו אכל שאר קזפק קתלי
מלמטה שטקב מותר' שט פסין יש בקרקבן
קחישן אוד'ס כמו בשר וקפט' מיל' בן כמו שער

והרש

מקבוצה בלא זק מותר עד שנקטם שמהם —
 במשקו ואם מקטם שמהם זה שלא כנגד זה
 מותר. קטחול אינו מן האיברין שנקיטתן
 במשקו ולפכך לא מוט אות חכמים בכללן שא
 יש לנקב ש'ו שישר שאים שוק בכול מצ
 קטחול ראשו קיחד עבה והשערך כברייתא
 קלאן אים נקב בראש קעבה נקב מפלא
 טריפה ואים נקב נקב שאים מפלא אים נשאר
 תחתיו כעב דינר של זהב מותרת פחות מראן
 קרי כמפלא וטריפה אבל אים נקב קדק כשרק
 כל אבר שאמרו חכמים בו שאים נקב במשקו
 טריפה כר אים עטל כולו טריפה בין שנטל
 בחול או צד בין שנברא חסד וכן אים נברא
 בשע איברים מאות אבר טריפה שכל קיחד
 כנטול קוץ חסוב. מצד נטל אחד מן הממשש

או חמדה וכו' וכן בין ביעף בין בבקמה בין
 בחיק טרפה וכן אם טעף בין שט מרחיק
 או שט משט טרפה וכן כל טעף בוק אבל אם
 טטל הטחול או שטמזאו שטס מותרת שאין
 מכלל הממיון. המוש היתר שהטחף בן הבקמ
 הוא היתר מתחלה ועד סוף עד שטמזאו שט
 ממשם זה מתחלה ועד סוף כמש קשף
 או שהיה המש יוצא כענף מן קבד וקרי הוא
 מובדל בין קשף בין בבקמס; אבל אם חזר
 ונתערב עם המש ונעשה אחד משט ראשון
 וקרי שט הם מובדלן באמצע קרי זו מותרת
פרק שביעי ואין כאן יתר:
 שט קרומות
 יש על קריא' אסנק בזה בלא זק מותר ואסנקם
 שטחן טרפה אפי' נגלד הקרוס העליון שלו וק'

ע מותרת ~~היא~~ ששקב מן החזה ולמטה במטה
טרפה והוא המקום שאינו ראוי לשחיטה בקנה
למטה. התחיל בשחיטה ושחט כל הקנה ואחר
כך נקבה קריאה ואחר כך נמר השחיטה קרי
זו טרפה קואיל ונקבה קודם נמר שחיטה וכן
כל שחט בזה אחד מסמפוט קריאה ששקב
אפילו שקב לחצו טרפה וריאה ששקבה ועלה
קרום במכה ונסתם הנקב אינו כלום. שקבה
האוס של ריאה אפף שדופן סותמתה טריפה
ואם נקבה במקום חיתוך האופות שלה והוא לא
המקום שרובצת עליו כשרק. נלא בשחט
מקום הנקב שבאופות בשר אבל אם נסמך
הנקב לעצם אינו מגן ואם היה נקב האופות
הסך בעצם ובבשר מותרת. האוס של ריאה
שנמצאת סימוכה לדופן מן שמעלת במחין מן

שלא העלת חוששין של שמא תקבצו וכנז עושין
בה מפרקין אותה מן הדופן ונוקדין בה שלא
תקבץ. אם נמכרת תקבצו ושנמכר בדופן מכא
במקום הקבץ תלפין במכה ואומדין אחר השחיס
כשנפרק מן המכה תקבץ. ואם אין מכה
בדופן בדופע שנקב זו בריאה היא קודם שחיסתה
וטרפה. בריאה שנמכר בה מקום אטום כל
שקוף שאין הדוח נכנסת בו ואינן נתפח קרי זו
כנקובה וטרפה. וכנז סדקין אותה קורשין
המקום שלא נתפח בשעת נשימת אם נמכרת
בו לשה מותר שמחמת קלשה לא נכנסה שם
הדוח ואם לא נמכרת בו לשה מתקן עלה מעט
רוק או תבן או כנף וכו' בקן ומפחין אותה אם
נתנודד כשרק ואם לאו טריפה שאין קרוי

בכנסת לשם . ריאה שהשמע בה קברה
בשופחין אותה אם טכר המקום שממנו
השמע קברה מושיבין עלו רוק או תבן וכו' ו
ט' אם נתנדנד בדוב שהיא נקובה וטרפה ואם
לא טכר המקום מושיבין אותה במים פשרין
ובשפחין אותה אם בקבוק המים טרפה ואם לא
בדוב שהקרום התחתון בלבד טקבוקרוח ת'
תבנה שן שט הקדומות ומפט זה ישמע קול
הממה בשעת נשיחה זה שקר גדול יהיה בדרך
אל ריאה שפוחין אותה פשרין ולא יבקבוק
המים הרי היא שלמה מכל נקב . ריאה
שנשטבה כקיתון וקרום העליון שלה קיים שלם
בלא נקב אם הסימטפות עמרין במקומן ולא
עמוחו כשרה ואם עמוחו אפילו סימטין אחד
טרפה . טכר עשין אוקבין אותה ושופחין אותה

בלבד שהוא' שוב באבר וטובאם הם כראיהם
חוטין לבטע צדוע שצמוקו קסימפמה וטרפה
ואם לאו בשכר קריאה בלבד קו'א שצמוק וכשר'
ריאה שנמצאו בה ארבעים שעות הם קיו מלאים
חח און מים זכס און לחה קנמסכת כדבש ופי'א
ם און לחה יבשה וקסא אפי' כאבן קרי' וו מותרת
ואם נמצאה בהן לחה סרוחה און מים סרוחין און
טבורין קרי' וו טריפה וכסמו'א ק' לחה וסדק
אותה צריך ל' בדוק קסימפון שתחתיה הם נמצא
נקוב טרפה' ריאה שנמצאו בה שם
אנעטעות סימכות וו לזו טרפה שקדבר קרוב
קדבה שיש נקב בטקן ואין להן דרך בדיקה
היתה אחת ונראת כשטס פוקבין ק' אחת הם
שפכה לה ק' אחת אחת קי'א ומותרת ואם לאו
טרפה' קריאה שנתמסמסה טריפה פנה

כִּתּוּב שְׁנוּצָאֵת שְׁלֵמָה וּכְשֶׁתֵּלֵן אֹתָהּ תִּחְתָּךְ
 וְתִפְּלֵי חֲתֻכּוֹת חֲתֻכּוֹת רִיאָה שְׁנוּצָאֵרֵךְ
 נְקֻבָּה בְּמִקּוֹם שֵׁיךְ הַטְּבַח מִמַּשְׁמֵשֵׁת מוֹתֶרֶת
 וְתֵלֵן צִדּוֹ וְאוֹמְרִין מִיַּד הַטְּבַח טְקָבָה אַחֵר לֵךְ
 הַשְּׁחִיטָה נְמוּצָא הַטְּבַח בְּמִקּוֹם אַחֵר וְאִין יָדוּעַ
 אִם קוֹדֵם שְׁחִיטָה אִוְ אַחֵר שְׁחִיטָה פּוֹקֵשׁן בָּהּ
 נְקָב אַחֵר וּמֵרְמִין כֶּסֶם שְׁעָשִׂים בְּצַע מַעֲשֵׂי
 וְאִין מֵרְמִין מֵרִיאָה שֶׁל בְּהֵמָה דַּקָּה לְרִיאָה שֶׁל
 בְּהֵמָה גְּסָה אֶלֶף מֵדַקָּה לְדַקָּה וּמֵגְסָה לְגְּסָה
 נְמוּצָא הַטְּבַח בְּאַחֵר מִן קִאֲבָעֵשֶׁת הַרְיָוּ
 טְרַפָּה וְאִין אוֹמְרִין טְקֻבָּה אֲבָצְטַע אַחֵר וְנַעֲרוּךְ
 שֶׁאִין הַדְּבַר טַבֵּר מֵחַט שְׁנוּצָאֵת בְּרִיאָה
 פּוֹפְחִין אֹתָהּ אִם לֹא יֵצֵא מִמֶּנָּה רוּחַ צְדוּעַ שׁוֹאֵת
 הַמֵּחַט דֶּרֶךְ סַמְפּוֹת נִכְנָסָה וְלֹא טְקָב וְאִם
 נִתְחַתְּכָה קְרִיאָה קוֹדֵם נִפְחָה וְנוּצָאֵת בָּהּ

וְאִין יָדוּעַ אִם טְקָב
 וְאִין אִוְ אַחֵר שְׁחִיטָה

קמחט קריוו אסורה שהדבר קרוב שטקבם
כשנכנסק תלגת שקיתק בריאה ונקבא וינחא
וקרי קריאה נקובם בתלגת קריוו מותרר
חזקתה שאחר שחיטה תיקוב ותבא יש שם
מראות שאסנשתה מראת קאבר לזות קמרא
קדע קרי קוא כנקוב שאות קבשר שנשתמו
מראיו למראתה וק כמת קוא חשוב וכלו אות
קבשר קנהטך עמו אינו מעני וכן קוא אומר
ומחית בשר חי בשאת ובוט קראות ב בשר חי
מכלל שאר קבשר שנשתנה אינו חי ריאת
שנשתמו מראיה בן מראת כולה בן מראת
מקצתה איס נשתתת למראתה המותר אשלו
נשתתת כלה מותרת ואיס נשתנה למראתה
קאסור אש כל שהוא טרפה שקמראתה קאסור
כנקב קוא חשוב כיוו שבארמו וחמש מראות

אסורות יש צריאה ואלה הן שחורה כדיו או
ירוקה כשן כשות או כשן חלמון צהב או
כשן חריב או כמראה הנשר וחריב הוא
הצבע שצנען עם הבגדים וקוף דומה לשערות
אדומות מעט ופוטות לרוקה נמצאת כשן
חיות של דגל או סרין אותה מספק שזה קרוב
למראה האסור וכל המראות האלו אין אוסרין
בהם עד שפחין אותה וממרים בה בהו אים
נשתתף למראה המותר מותרת ואם עמדה
בשעה אסורה ארבע מראות מותרות יש
בה ואלה הן שחורה כחול או ירוקה כחצר
או אדומה או כמראה הכבד ואשלו קיתה
מראה כלה טלחי טלחי נקודות נקודו מארבע
מראות אלו כדיו מותרת עף שפיל לאור
וקוריק לט או כדיו או קרקבא או שהאדימו

המעשה שלו בכל מקומו קרי' ו' טריפה שכל
הירוקים שהאדימו' או האדומי' שהוריקו מחמת
האור בשוף הריקן כמי שטלו וטרפה והוא
שיעמדו במראה זה אחר שאלקו אופן מעט
וממדין כהן' כל שוף שנמצאת קבד' שלו
כמראה בע' מעשה או שנשתפו אחר בע' מעשה
ועמדו בשיבוי' אחר שלקו ומריס' כפי
שבארנו בדוע שכל לאור ונחמרו בע' מעשה
וטרפה ולא עדי' אלא בע' מעשה של שוף שלא
נמצא בהם שיבוי' ובשאלקו נשתפו והוריקו
האדומים בדוע שכל לאור ונחמרו בע' מעשה
וטרפה' וכן קושט שנמצא העד החיטן שלו
לבן והפטמי' אדום צן בשוף צן בבקמה קרי'
קוף כאלו אינן וטרפה : **פרק** שיניע
חסירה שגד' שע' איברי'

הן שאם חסד ממשיכם טרפה וטון הן הריאה
והרגלם וחיים אופות יש לריאה כשיתלה אותה
אדם צדו וטע הריאה כנגד פטן שלשה מן
קימין ושטם מן השמאל ובגד ימין ממנה כמו
אזן קטנה ואינה בגד האופות ויש לה כמו כס
בטע עצמה והיא בתוך הכס ואזן קטנה היא
הנקרא וורדא מטע שהיא דומה לוורד ואינה
מן הימין לפיכך היא לא נמצאת קוורד מותרת
שכך היא דרכה יש בהמנות תמצא בהם ויש
בהמות לא תמצא בהם ואם נמצאת נקובה
אנפך שהכס שלה סותם את הנקב הרי זו טריף
חסר מעט האופות ונמצאת אחת מן השמאל
או שתים מן קימין טריפה ואם נמצאו שתים
צמיין וזאת קוורדא הרי זו מותרת נתחלפ
האופות ונמצאו שלש מן שמאל ושתים מן קימין

בלא וורד או שקיה קוורד עש השלם בצד שמאל
 קרי זו טרפה שקיה חסרה מצד הימין עתה
 האות במעט אס קיתה האוון קיתה בצד
 האות או מלפני קריאה שקיה עמית קל
 מותדת ואס קיתה על גב שקיה לעמית ק
 קלעת קרי זו טרפה שקיה כחסר וקיה
 שקיה כעל של קדס אבל פחות מזה איש
 און ומותרת און שנמצאת דסקמ בחיתוך
 הסמוכה לחברתה כשרה ואס נסמכה של
 על קסדר בען שנסמכה ראשונה לשני
 טרפה נמצאו שתי אותות כאונה אחת ואין
 נראות כשעם דקיות אס קיה בעהן כמו על
 קדס ען בעקרון ען באמצעין ען בסופן כדי
 שיוכר שקס שעס דקיות מותרת ואס לאו
 קרי זו חסרה וטרפה נמצאת כולן שהי

ט"ח

וי שיקוי חסר

פרומת ואין לה חיתוך אומם ערפה וכן אם
חסר בגוף הריאה אעפ"י שלא נקבה קרי זה כמי
שחסר מעטן האוסות וטרפה לפיכך אם נמצא
מענה מקום יבש עד שיפרך בנשרן קרי זה
כחסר וטרפה ואשלו קיה כל שהוא ריאה
שנמצאת נפחה כמו שנקר חריות של דקל או
אוסרין אותה מספק אוו ותסתת משונה בתפק
ושימא תתסתת בגוף כחסרון כמו שאלמ' במעטן
הבהמה שפחדה ויראה עד שצמקה הריאה
שלה וקרבה להיות יבשה אם פחדה כדי שמים
כעון ששמעה קול רעס או ראת ויקיס וצוצא בזה
מותרת ואם פחדה כדי אדם כעון ששחטו לפי
בהמה אחרת וצוצא בזה קרי זו כחסרה וטריט
כנר טרקיין אותה מושיטין את הריאה במים
מעט לעת אם קיה זמן קודר מושיטין אותה

במים פשרין וכל שאין המים מתמצן מנגם
 ופולס כדי שלא יעק במהרה' ואם היה זמן
 החום מושיטין אותה במים טגן בכל שהמים—
 מתמצן מנגם כדי שיסחרו קרים אם חורק
 לברייתה קריוו עדי שמים ומותרת ואם לא חורק
 עדי אדם היא וטרפה' בהמה שהיתה חסרת
 רגל בתחלת ברייתה טריפה וכן אם היתה—
 יתרה רגל שכל היתר בחסד הוא אכל אם היו
 לה שלש ידים או יד אחת מותרת לפיכך אם
 נחתך היד שלה מותרת נחתך הרגל מן
 הארכובה ולפעל טרפה מן הארכובה ולפיטת
 מותרת באיוו ארכובה אמרו בארכובה שהיא
 סוף הירך הסמוך לעף נשבר העצם לפי שה מן
 הארכובה אם יצא בולע או כוץ להן כדי
 זה ענין נחתך ונפל וטריפה ^ל—

אם

ואם לא נחר
 למע

וּבֶשֶׁר אִין קִטְעֵר חוּפָה אֶת רוּב עֲבִיו וְרוּב קִיּוּפ
 שֶׁל עֲנַס שְׁנַשְׁבֵּר קִרְיָו מוֹתֵרֶת וְאֶפֶס נִפְלֵ מִקְצֵת
 קִעֲנַס שְׁנַשְׁבֵּר וְקִלְךָ לֵעַ וְגִידִים קִרְעִים אִינֵן
 חֲשׁוּבִין כְּבֶשֶׁר . עֲמֵת קִנְדִים קֵן בְּבִקְמָה
 וּבְחִיָּה לִמְעַלְמֵן הַפְּקָהוּם בְּמִקּוֹס שֶׁתֵּלֵן עַ
 קִטְבִּחִים קִבְּקֵמָה וְהֵן שֶׁלֶשָׁה גִידִים לְבַעֵס אֶחָד
 עֵבֶה וְשֵׁנִים דְּקִים וּמִמְקוֹס שִׁיתְחִילֵן קֵן קִסִּין
 וְלְבַעֵס עַד שִׁיסוּר קֵלֶבֶן מִקֵּס וִיתְחִילֵן לִהְתַּחֲדֵם
 וְלִהְתַּדְכֵּךְ קוֹא עֲמֵת קִנְדִים וְקוֹא בִּאוּרְךְ שֶׁ
 עֲשֵׂרָה אֶחָד בְּעֵת בְּשׂוֹר וּמַעֲשִׂין גִּידִים אֵין בְּעַף
 שֶׁשָׁה פֶּשֶׁר גִּידִין תְּחִלְתֵּן מִן הָעֲנַס שֶׁל מִטְהָר
 מֵאֶחָד בְּעֵת יִתְרָה עַד סוּף הַרְגֵל שֶׁקוֹא קִשְׁקֵשִׁי
 קִשְׁקֵשִׁי . בְּקֵמָה שֶׁנִּתְחַתְּכוּ דְבַלְעָה בְּמִקּוֹס
 עֲמֵת קִנְדִים טְרִיפָה וְאֵל תִּתְמָה וְתִזְמֵר עַד
 תִּחְתֵּךְ לְמַעַלְמֵן מִעֲמֵת קִנְדִים וְהִיא מוֹתֵרֶת

טקיוס

והחבר טקיוס

עד שתחתך למעלה מן הארכובה העלונה
כמו שכתוב ואם תחתך למטה מעצמת הגדין
אסורה שטרפות תחתך מראש ותחיה ומלאן
ותמות ולא תאסרה בהמה זו מפני שהיא חתכה
רגל ממקום זה שאם מפני שחתכו הגדין
שחתכה מכלל הטרפות כמו שיתבאר
נטולה טנד שלשה איברים הן שאם נטלו טרפה
ואפף שאין בהן דין נקבולא דין חסרון ואלו הן
עצמת הגדים וקבולא ולי העלון וכבר בארנו
שהבהמה שחתך רגלה וכן העוף במקום
עצמת הגדים לא נעשו טריפה אלא מפני
שחתכו הגדים לשכך אם נחתכו עצמת הגדין
לברם והרגל קיימת טרפה שהרי נטלה עצמת
הגדין תחתך בהמה האחד העבד לבנו
מותרת שהרי נשאר שם נחתכו קשם

הדקין מותרת שקרי האחד הטבח גדול משפחה
וקרי לא בטל כל הטמא שאי מיעוט נחתך
כזו של כל אחד מקום טרפה ואין צריך לומר
שנחתכו כולן או בטל כולן . ובשף אפי נחתך
כזו של אחד מן הששה עשר טריפה . ושף
שנחתכו אגשו מותר כבקמח שנחתכו ידיו
כזו שנטלה כולה טרפה ואם נשתיר מימנה
כזית במקום שהיא תלויה בו וכזית במקו מרה
קרי זו מותרת עד ללחכה וקרי היא מעשרה
בטרפס של מותרת מטל מימנה מקום שהיא
תלויה בו ומקום המרה ואעפ"י שאר קיים כמנו
שהוא טריפה נשאר בה כזית במקום מרה
וכזית במקום שהיא תלויה בו כשרה אבל היא
מפוזר מטט בכאן ומטט בכאן או שהיא
מזודד או שהיא ארוך כדע"ה קרי זו ספר

וידעה ל' שהיא חסודה' למי העליון שנטל טריב'
אבל אם נטל קהלתון כגון שנגמס עד מקום—
הסיממן ולא נעקרו קרי' זו מותל כל אבר שנאמ'
ם שאם היה חסר טריפה כך אם נטל טריפה
אבל שנאמ' ב' אם נטל טריפה אינה נאסרת לא
אם נחתך אותה אבר אבל אם נבראת חסירה
אותה אבר קרי' זו מותל' שאם לא תאמ' כן נמצאת
קחסירה והכטלה אחת כל אבר שנאמ' ב' שאם
נטל מותרת ק' אם חסר מת זאת ברייתה ולא
נברא שהיא מותל' בקמה שנטלה האוס שלת
וקוא בת קרחם או שנטלו כליות קרי' זו מותל'
לפיכ' אם נבראת בכולא אחת או בשלש כליות
מותרת וכן אם תקבה הכולא מותרת אעפ'
שהכולא שנטלה או חסרה מותרת אם
נמצאת קטנה ברת' והקטנה בדר' פ'

עד כפול וכנסה עד כשגב טרפה וכן אסלקת
הכולא וקוא שיעסק בשרק כבשר קמיר
שקבאיש אחרימיס שאס תאחזו במקנת
יתמסמס ויפול וקניע חול זה עד קלבן שבתוך
הכולא קריזו טרפה וכן אס נמצאת בכולא
לחך אעף שאינה סרוחה או שנמצאת בה מים
עכורין או סרוחיס קריזו טרפה אבל אס נמצאו
בה מים זבס קריזו מותרת :

פרק תשיעי

כאוקה כזו חוט השדרק שנפסק העור
החופה את המוח טרפה ובלגד שיפסק רוב
הקיע אבל אס נסדק העור לארכו או שפסק
מותרת : וכן אס נשברק השדרק ולא נפסק
החוט שלה או שנתמעק המוח שבתוך החוט

ותגדלדל הואיל וערו קיים קרי זו מוקדת
קומרך קמות ונשך כמים או כדונג שנמש עד
שימנח קחוט כשמעמידו איש עמנו קרי זו
טרפה ואם איש יכול לעמוד מטב כבדו קרי זו
ספק עד מיכן חוט השדרה תחלת מבחון
לפנין שבתחלת קערקף עד סוף פרשה שפיק
אלא ישאר אחריה אלא פרשה שלשית הסמוך
לתחלת האלק ושלא פרשיות קן ואלו קן שלש
עצמות דסקין וק בוק למטה מחלות של
שדרה וחוט השדרה ביעף עד כי אגפס אבל
למטה ממקומות אלו אין משגיחין על קחוט
קנמשך לשם כי שנפסק ערו בן שנמך קמות
קרועם כגד בשר קחופת את רוב קכרם
ואוה המקום מן קבטן שאם יקרע יבא קכרם
אם נקרע בשר זה סרפה אעף שלא קנע

קקרט לברס עד שנראית לא בון שנקרט רוב
עצב הנשר הזה או טטל טרפה וטמה שיצר
קקרט בארכו אורך טפח ואם קיתה בהמת
קטנה ונקרט רוב אורך הבשר הזה החופת
את הכרס אעפ" שאין באורך הקרט טפח
בריפה הואיל ונקרט רובת נקרט הבשר
הזה בטעמו או באורך אם היה יותר מכסלע
והוא כדי שיכנס בו ג' גבירי המרה זו צד זו
ברוחק קרי זו טרפה שאם ימתה קרטת יעמוד
על טפח . בהמה שנפסט העור שעל
כולו בין שנקרט צד או בחול ונמצא בשר בלא
עור קרי זו טרפה וזו היא הנקראת גלדה ואם
נשאר מן העור רוחב סלע על פני כל השדרה
ורוחב פלג על קטיסר ורוחב סלע על ראשי
א' בריה קרי זו מן קרית . ואם טטל ברוחב

קד

סלע מעל כל פט השדרה או מעל הטיסר או
מעל ראשי איבריה ושאר כל הערכיים קרי
זו ספק יראה לשמיתרין אותה נטלה טעם
קרי שנטלה בהקמה ממקום גבוה שנטלה עשל
טפחים או יתר ונתרסק אבר מאיבריה קרי זו
טרפה וטעם קורא הריסוק שיתרוכז האבר
וקלס מחמת הפילה עד שתפסד ערפו ותארו
אעפ"ש לא טק בולא נסדק ולא נשבר קרי זו
טרפה וכן אם רכה אותה בזנאו במטה ורכץ
אבר מאיבריה טרפה באי זו איברין אמרו
באברין שבחלל הגוף בהמה שנטלה מן הגב
אם קלבה אין חוששין לה ואם עמדם ולא קלבה
חוששין לה קטנה מחמת עצמה אין חוששין לה
קטנה למעלה ומצא למטה אין חוששין לה שמא
גולה קוראים קמפגחין זה את זה אין חוששין

לפן נפלו לארץ חוששין להן וכן בהמה שהיתה
מגדרת רגלה אין חוששין לה שמא נתרסקו
איבריה או שמא נפסק החוט של שדרה
גבסה שננטן הטלחים ומאלטן אותן לאחור
הליר אין חוששין להן משום ריסק איברים מפט
שאין משלטן אותן אלא בכונה שלא ישתברו
ואם החזירום ומאלכום לדיר מחמת יראה
חוששין להן מחמת תשובה אין חוששין להן
מפט שמתכוין להחזירם שלמים ויזקרו
בהשליכתן שור שהרעצוהו להחיטה אע"פ
סנפל נשלה גדול שיש לה קול בעת שמפען
אות אין חוששין לו מפט שפעצצו ומתחזק
עד שמגיע לארץ קמק בהמה על ראש
וקלמק לה קממק כלפי זנבה או על זנבה וקלמק
לה כלפ ראשק ואש קמק אותה במטק על כל

השדרה אין חוששין לה ואם יש במטה חוליות
חליות חוששין ואם הגיע ראש המטה למקנת
השדרה חוששין לה וכן אם הבה לרוחב השדרה
חוששין לה. עוף שנחבט על דבר קשה
כגון כור של חטים או קופה של שקדים וכו' או
בהן חוששין לריסוק איברים ואם נחבט ער
במה דרך כגון כסות כעלה וקתבן וקאמר וכו' או
בהן אין חוששין לו. נדבקו כנפיו בדבק בשעת
צידה ונחבט אם בכנף אחת נחבט אין חוששין
לו ואם נחבט בשתי כנפיו ונחבט בעפע חוששין לו
נחבט על פני המים אם שט מלא קומתו
ממטה למעלה לעצמת המים אין חוששין לו
אבל אם שט ממנוצלה למטה עם קילוך המים
חוששין לו שמא המים הם המולטם אותו ואם
קדם לתבן או לקש שמקלחין על גבי המים קרי

שט מחמת עצמו ואין חוששין לו כל מקום
שאמרו אין חוששין לה מותר לשחוט מיד ואי
צריך לבדוק שמא נתדסק חבר וכל מקום
שאמרו חוששין לה אם שחטה צריך לבדוק
כנגד כל החלל מקדקד הראש עד הירך אם
מצא בה טרפה מן הטרפת שמעט או נתדסק
אבר מן האיברי שבטעם ונפסקה ערפת טרפה
אפילו נתדסק אבר מן האיברי אם נטל בולע
טרפה כגון טחול וכוליות טרפה חוץ מעט
הרחם שאם נתדסק מותרת והסימנין אין
צרימין בדיקה בכאן שאין הנשלה מימעכרת
אותן כלל מן חגב לא עמדה אסור לשחוט
אותה עד שתהיה מעת לעת ואם שחטה
בתוך זמן זה טרפה וכששוחט אותה אחר
מעט לעת צריכה בדיקה כמו שבארנו וכן

כ"ה

מי שדרס ברטו על השוף או שדרסת בחמה
או שטרט לבת למדי הוא צופרכם משהין אות
מעט לפת ואחר כך שוחטין אות וסדקין אות
כדרך שבארנו • סימנים שפולגלו רובן טרפס
ואשלו שלח מחמת נפלה וכן אם נתקלו פה
אינן ראויין לשחיטה אבל אם נתפרק רוב הקבץ
קוושט מן קלחי קריו מותרת שאין מתרבץ

ראוי לשחיטה כמו שבארנו •
עשירי • פסוק טג קוא

פרק
פגשת ברו רוב בלעתים ובלעת מבקמין
אחת פשר מיכאן ואחת פשר מיכאן כשתברו
פס מכאן ופס מכאן או אחת פשר מכאן ואחת
מיכאן כריפק וקוא שנשברו מחטין של מול
השדרק נשברו פס מיכאן ופס מיכאן אם קצ
עלעת גדולת שיש בקן מוח כריפק ואם לא

אֵלֶּפֶת שֶׁהֵן רוֹב וְאֵלֶּפֶת שֶׁנִּשְׁנָרוּ כִּלְשֵׁי הַשְּׂדֵדִים
מִוִּתְרֵת. וְכֵן אִם מִשְׁקָלָהּ רוֹב לֹא צִדְתִּיךָ טֹרְפָה
וְאִם נִשְׁקָרָהּ אִשֵּׁי לֹא אֶחָת וְחֹצֵי חֲלֵיתֶךָ עִמָּךְ
שֶׁהִלְגֵּתְךָ קוֹעָה בָּהּ קִרְיֵי וְטֹרְפָה וְכֵן אִם נִשְׁקָלָהּ
מִן הַשְּׂדֵדִים חוֹלְצִיךָ אֶחָת אִשֵּׁי קִיתָה מִן הַחֲלֵשׁוֹת
שֶׁל מִסָּה מִן הַכֶּסֶלֶס שֶׁאֵין בָּהֶן לִגְעֵת קִרְיֵי וְ
טֹרְפָה בְּהִמָּה שֶׁנִּשְׁמָטָה חִירְךָ שֶׁלֹּא מִשְׁקָרוֹ
וְצִדָּה מִן הַכֶּסֶף שֶׁל אִם נִתְחַכְּלוּ עִבְיוֹ וְהִם קִיתְרוֹת
שֶׁבְּעֵצִים הַכֶּסֶף שִׁוְצָתָה עַל הַעֵצִים הַזֵּכֶר וְאִוְחוֹת
אוֹת קִרְיֵי וְטֹרְפָה וְאִם לֹא נִתְחַכְּלוּ מִוִּתְרֵת וְכֵן
בְּעֵף אִם נִשְׁמָטָה יִרְיֵכוֹ טֹרְפָה נִשְׁמָטָה כִּנְשֵׁי
מִשְׁקָרוֹ חוֹשֵׁשִׁין שֶׁמֵּאֵל טִקְנָה קִרְיָה שֶׁלֹּא וְלִפֵּי
מִדְקָן אוֹתָהּ וְאֶחָד כִּי יֵאָכֵל וּבְהִמָּה שֶׁנִּשְׁמָטָה
יִדָּה מִשְׁקָרָהּ מִוִּתְרֵת וְאֵין חוֹשֵׁשִׁין לָהּ יַעֲלֵעֵלֶת
בְּהִמָּה אֵין חֵיט שֶׁמִּטָּל מִמֶּנָּה כִּסְלֵף אֵתְּךָ שֶׁלֹּא

טקב הקרום טרפה ואם נקם מקצת שיש צדים
חסרון כולם מצטרפין להם לעו. וכן גלגלת
שחבט רוב עבדה וטוב הקיפה טרפה אעף
שהקרום שלה ולי חסר ממנה פנים נחבס רוב
עבדה וקרי רוב הקיפה קיים או שחבס רוב
הקיפה וקרי רוב עבדה קיים סוף טרפה
ויכחש לו שאוסרין אותה. שוף של מים
כעין חוום אם טקב עבס גלגלת אעף של
טקב קרום של מוח טרפה מפת שקרומו כד
שוף קיבשה שהכית חולדה על ראשו או שחבט
באבן או בצץ מעט ידו בנה הקב ושאץ או
מעט ידו לתוך פנו ודוחק לגעלה אם יצא
המוח מן הקב טרופ טקב קרום וטרפה
ואם לאו מותרת. בקמה שאחזק
דס או שאיתה מעט שנת או מעטנת או

שאלה סס שהודגה בהמנה או שנתמיס מדע
הרי זו מותרת אלה סס שהודגה קת הארסאו
שנשכה נחם וטובאם מותרת משום טריפת
ואסורה מפת סכנת נפשות נמצאו כל הטריט
ממסיות כשיפרטו ואיפשר שימצאו בהמנה
וחיה שנשם ואלו קן על הסדר שנתבארו
בחיטרוק' א' דרוסק' ב' מקבתרבץ
הושט' ג' מקבקרושאלמוח' ד' נתמסמס
המוח עצמו' ה' מקבלב עצמו לשת חלל'
ו' מקבקנה הלב' ז' מקבה המרה' ח' מקס
קפהכבר' ט' מקבה הקיבה' י' מקב
הכרס' יא' מקבה המס' יב' מקב בית
הכוסות' יג' מקס משק' יד' יצאו המשס
לחץ ונהפכו' טו' מקבסטחול בעטו''
טז' חסרה המרה' יז' נמצאו שתי מעדרות'

יח' חסרה הקיצוץ • נמצאו שתי קיסות •
כ' חסר הכרס • כל נמצאו שבע כרסים •
גב' חסר קמסס • כל נמצאו שבע קמססים •
כד' חסר שתי קבוסות • כל נמצאו שתי בתי
קבוסות • כל חסר אחד מן המשס • כל נמצאו
שבע משס • כל שקב קריאה • כל שקב
קנה למסך במקום שאינו ראוי להחטק • ל
שקב סימפן מסימפן קריאה אפי' להכרו • לה
נאטס מקום מן קריאה • לב נמוק סימפן
מסימפן קריאה • לב נמצאת לחה סרוחה
בריאה • נמצאו בה מים סרוחים • לש
נמצאו בה מים עכורין אפי' שלא הסניחו • ל
מתמסמס קריאה • לו נשתנו מראיה • לש
נחט קוושט במראיו • לה חסרה קריאה
ממשן הראויה • מ נתחלף ראויה • מא

הויתרו האופו מנגבה' מנב נסמכה אונת' לטובה
שלז' כסדרן' מנב נמנחת הריחה בלח' חיתוך
אונת' מנב חסר מקצת הריחה' מה' יבש
מקצת גפה' מנב נמנחת הריחה נפחית
ועמדת' מנב במקד הריחה מפחד אדם' מית
חסר קדגל' בין מתחלת ברייתו בין שכתך' מט
אז שהיתה יתרה רגל' נשטלה עמית קגדן'
נל' שטלה קכבר' נב שטלה חי קע' לון' כג
כולת' שקקטיה ביותר' נד' כולת' שלרתה' נה
כולת' שנמנחת בה לחה' ס' כולת' שנמנחו
בה מים עכרין' אצף' שאינן סרוחין' נו' כולת'
שנמנחו בה מים סרוחין' נח' נפסק חוט
קשדרה' נט' נמך' מוח חוט קשדרה
ונתמסמס' ס' נקדע' חוב קשדרה חופת אית
קכרס' סח' פגלה' קשור שטלה' סב' נתרסקו

איברים מנשלת סב נדללו קסימטין סד
נשתברו רוב בלגעתה סק נעקרו רוב
בלגעתה סו נעקרה בלג אחת בחשימת
סז נעקרה חלה אחת סח נשמט הקרך
משקרו סט חסרה העלעלת בסלת ע
נחש רוב העלעלת ונתחוכך

חל השבשה חולש שאוסרין את הבהמה ואת
קחיה משם טרפה כבר נתבאר כל אחד מהן
ומשפטיו וכל שאיפשר מהן שימצא בשוף
באיברין המצויין לשוף בבהמה הים בבהמת
ובשוף אחד הוא חוץ מטרישת שבתליה
ושבתחול ושבתחולת קריחת מפת שמשוף
חין לע חיתוך חופת בבהמה ואם ימצא חיתוך
חין לע ממשן ידוע וטחול קשוף עתל כמו שצב
ואים כחולת הקממה וטרפות לו שבתליה

אֶבְרָחָם לֹא מֵאֵל אֲוֹתָן בְּבִקְמָה כִּי שִׁיקִיד—
כִּינָן בְּעַף וְלִשְׁכַר לֹא נָתַן לְבֹלֵאֵי שְׁהַקְטִינָם
שִׁשְׁרֵי בְּעַף וְכֵן כָּל שִׁבְחָ טָהוֹרָה טְרִיפֹת יֵשׁ
בְּעַף יִתְרַעַל בְּבִקְמָה וְאֶעֱף שִׁים לֵאמֹר
בְּאִיבֵרִים . וְאֵל הֵן עַף שֶׁנִּשְׁתַּנּוּ מִרְחֵק ב—
מִשְׁעֵי מִחֲמַת הָאֵשׁ . וּבְעַף הַמַּיִם שֶׁעָבְרָה
רָאָה וְאֵין לְהוֹסִיף עַל הַטְרַפֹּת אֵל כִּלְכֵּל שֶׁל
סִידֵר לְבִקְמָה אֵל לְחֵיה אֵל לְעַף חוץ מֵאֵל
שֶׁמֶן אֲוֹתָן חֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת הַרְאִיבֵם וְהַסְמִינּוּ
עֲלֵהם בְּתֵי יִשְׂרָאֵל אִיפְשָׁר שֶׁתְּחִיק וְאֵפֶלַע
מִדַּע לֹא מִדַּע הַרְפִּיחָה שֶׁאֵין סוּפָה לְחַיִּים .
וְכֵן אֵל שֶׁמֶן וְאֵמְרוּ שֶׁהֵן טְרַפָּה אֶעֱף שִׁירָם
בִּדְרֵךְ הַרְפִּיחָ שֶׁמֶן שֶׁמֶן אֵין מִמֶּנּוּ אִיפְשָׁ
שֶׁתְּחִיק מִקֵּן אֵין לֵךְ אֵל מֵהַ שֶׁמֶן חֲכָמִים שֶׁנָּה
עַל שֶׁתְּחִיק אִשְׁרֵי יִרְדּוּ וְכו' . כֵּל טִבֵּחַ שֶׁהוּא

יודע טרפות האו וקוא בחוקת כשרות מותב לע
לשחוט ולבדוק לעצמו ולמכיר שאין בזה חשש
שער אלאמן באיסורין בין יש לעכזה בעדותו
בין אין על וכבר ביארנו שאין לקחין בשר מטבח
ששוחט וסדק לעצמו בחובה לדרך או בארץ
ישראל בזמן זה לא אכל קיה מומחה ואם יבא
טרפה מתחת ידו מנדין אותה ומעבדין אותה
ואינן חוזר לבשרות עד שילך למקום שאין מעבדין
אותה ויחזיק אבהה בדבר חשוב או יוציא טרפה
לעצמו במזון חשוב **פרק** אחד עשר
כל בקמה או שף שפולג בקן
ספק טרפה מטרפות לא טען בקמה שנפלה
ולא קלבה או שנדרסה עד חיק ואין ידוע אם
קאדים הבשר כפגד בעצמו או לא קאדוס או
שמכסה על גלתה ואם ידוע אם רובת או

מי עשה וטובא בדברים לו אם היה זכר ושהח
יבחדש קרי זו בחזקת שלם כשאר כל הבקמו
ואם היתה נקבה עד שתלד וצ"ע בזכר יב
חדש ובנקבה עד שתלד כל המצטט של טשנה
ראשונה ותטען טשנה שניק ותלד ואסור
למכור ספק טרפה זו ובצדקה לשי בתוך זמן זה
שמיא ימכרנה לשרא כל בקמה וחיה ושף
בחזקת בריאין קו ואין חוששין להן שמיא יש בקס
טרפה לפי כשיחטו שחיטה כשרה אין צריכין
צדיקה שמיא יש בקו"א מן הטרפות לא קרי קו
בחזקת קתר עד שילד להן דבר שחוששין לו ואחר
מדקין את על את דבר בלג' טע' כעין שנשמש
הקפ"ש שף מדקין קריאה שמיא נקבה כפ"ש
הב' זמה מדקין חותה שמיא נתרסקו איברייה'
תמדתן ענין הראש מדקין שמיא טקב קרוס

של מויל שמיא פקד חכמ ארתא קוז און נורק צד
חץ או דומח ושבא בהן ונכנסה לחלה חוששין
לה ועריכה בדיקה כפגד כל החלל שמיא פקב
אחד מן האברים שתטרוף צדקי בתן וכן כל טובא
צוה לפקד ריאה שמעלתה צמחים או שצמחא
סירכות כמו חוטין תליין ממנה לדופן או ללב
או לטרפש הכבד חוששין לה שמיא פקבא וצריך
בדיקה וכן אם נמצא בה חבצטע מלא לחי—
חוששין שמיא פקב סימפון שתחתו וצריך
בדיקה מן הדין קיה על דרך זו שאם נמצאת
הריאה תלויה בסירכות כמו חוטין אם היו מן
האוס של ריאה ולדופן או שקין ללב או לטרפש
ככבד שחותכין את קסירכא ומוציאין את הריא
ומפחין אותה בפשרין אם נמצא נקובה סרפה
ואם לא נתבעטע קמים קרי קיא שלמה מכל

עקב ומוותרת וסירכה וו לא היתח במקום נקב
או שמא עקב קרום העליון בלבד ומעלה לא
דאינו מי שקורה כך ולא שמענו מקום שישק
בו כך ואעפ שאעל הן קדברים הנראין מדברי
חכמי התלמוד המנהג הפשוט בשרא כך הוא
כששוחטין את הבמה או את החיה קרשן
את הטורפ של כבד ובודקין את הריאה במקומן
אם לא נמצאת תלויה בסירכה או שנמצאת
סירכה בין חזן מאזע הריאה ולבשר שבמקום
דשנתה בין בשר שתיקלמות ש' בשר שבחום
או שנמצאת סירכה מחזן לחזן עלהסדר או
מן האוס לחזן הבמוכל לה קרי לו מתדין אותה
ואם נמצאת חוט יוצא מן האוס של
דיאה לאי זה מקו שימשך ואש כחוט השערה
אוסרין אותה וכן אם קיס מן קריאה חוט מוסך

לב או לדמש. הכבד או לפס קלב או לוורדא
צן שקיה קחוט מן קאוס של דיאה צן שקיה מן
קאון ואפלו קיה כחוט קש ערה אוסרין אותמי
וכן וורדא שנמצאת דבקה בטסה או חוס
יוצא ממנה לטסה אוסרין אותה וחוט היוצא
מאון לאון של על הסדר אוסרין אותה
יש מקומות שמנהגן חס מצאו סירכה מן קאון
לבשר וצ'ס כבל גות והסירכה דבקה בטקה
אוסרין אותה ואבא מרימן האוסרין ואעמן
המירין ומיעוט מקומות מירין אפי נדבקס
צ'ס לבדו ואע אוסרין ויש מקומות סאפחין
קריאה סמא יש בה נקב וכוז המקומות חין
פופחין שקרו לא מנהג דבר שערס לשש
ומעלה לא נפחט דיאה בספרד ובמערב
ח'א חס מ'א לא דבר שחוששין

ע • ודברים אלו טולין אינן על פה מדין לא על פה
המנהגים שביארנו ומעולם לא שמענו במי
שבדק עוף לא אם טלד לו חשש מי שחט את
הבהמה וקרע את הבטן וקודם שיבדוק את
הריאה בא כלב או עיוונטל את הריאה ומלך לו
הרי זו מיתרת ואין אומרים שמה נהנה מיתת
או שמה דבקה היתה שאין מחזיקין איסור לא
הרי זו בחוקת החר עד שיודע במה נטרפה •
וכשם שאין חוששין לקרום של מוח ולשדרת
ושובא בהן כך לא נחוש לריאה שאבדה ואין בזה
מנהג שבכר שאינו מעי אין • מנהג בא קני
או קישראל והוציא את הריאה קודם שתבדק
וארי היא קיימת פופאין אותה ואעף שאין אס
חדשם אם היו שם במחין או לא היו משפט פאוס
המנהג יש מקומות שאם טעמו סרבות

ובארצות פרחים בשנה המוכרת נחמק לחצרו
צדק להודיע ולמלו כבד מכרתו ענה או חמק
לחצר שישחטנה כרי שימתן זה האחרון ולא
ישחט עד למחר ואלו קן ערב יום טוב האחרון
של חג וערב יום טוב הראשון של פסח וערב
עצרת וערב ראש השנה גדל שר' זה שלקח
באחרונה נחפו לקנות וקיה בסוף היום שחוקת
שקול שחט ענה אבל אם היה ריוח ביום חייב
צדקה הודיע שמא לא ישחוט לא למחר והמוכר
את האם לחתן ואת הבת לבנה צריך להודיע
שולאי ביום אחד שחטין וכן כל שוכח בוק' יום
אחד האמור באות ואת בן קום קולך אחר
קלפי' כעז קרי שחט ראשון בתחלת ליל
רצח לא ישחוט השע עז תחלת ליל חמישי
וכן אם שחט קראשין בסוף יום רצח קודם בין

השמעות שוחט את קשט בתחלת לכל חמישי
שחט את הראשון בין השמעות שוחט ארבע
קשט בתחלת לכל חמישי שחט את הראשון בין
השמעות של לכל חמישי לא ישחוט קשט עוד לנו
ששי ואם שחט ביום חמישי אינו לוקה

פרק שלשה עשי

מלקח אם על קבצם ושחטן קבצר מנות
באכלה ולוקה על שחיטת האם שנאמר לא תקח
האם על קבצם וכן אם מדה קדם שישראלה
לוקה ואם שלח אחר שלקחה פטור וכן כל
מצות עשה שנתק לעשה חייב לקיים עשה שבה
ואם לא קיימו לוקה באחר וחטף את האם
מידו ושלח או שברחה מתחת ידו שלא מדעת
לוקה שנא' שלח האם את האם שישראל מעצמו

לח קיים עשה שבת נטל אס על הבטם וקצץ
חגפה כדי שלא תצף ושלחה מיטן אופה מכל
מקום ומשהה אותה חלו עד שיגלו כנפיה
ומשלחה וחס יתה קודם לזק או ברחק ואחזק
לקה שהרי לח קיים עשה שבת וטנה משלח
אוחז בכנפיה ומפריחה שלחה וחזרה ארבעה
וחמש פעמים חייב לשלח שתיים שלח השלח
האומר קרע מטל את האס ושולח
את הבטם חייב לשלח האס ששומר שלח השלח
את האס לקח את הבטם והחזיר לקן וחזר
כך חזרה האס פטור מלשלח שלח
האס וחזר ובר אותה קרי זו מותר לח אסרה
פרק לנד אופה לא בוטן שאינה
יכולה לברוח בשבת
קבטם שקיח

מרחפת עליהם שלא ילקחו שני' והאם רובצת
על האפרוחי' אבל אם גרחה מתחת ידו וחזק
וצדק מותר . שלא האם אינו פוקדא בעוף
טקודש אינו מזומן כעין יוט סוכר ויוט עליה
ועופות שקנו בגרדס שני' יקראו קנזע ונז
אבל המזומן כעין חוויץ ותרכיבלן ויוטם שקנו
בצת אינו חייב לשלח היו האפרוחים מפרדחים
שאין צריכין לאמן או צעם מוודות אינו חייב
לשלח . היו האפרוחים טרפה קרי' אלו כצעים
מוודות ופטור מלשלח . וכר שנמצא רובץ על
קקסטור מלשלח עוף טמא רובץ על צע עוף
טקור . או עוף טקור רובץ על צע עוף טמא
פטור מלשלח . קיתה רובצת על הצעם שאין
מינה והם טקורים קרי' זק משלח ואם לא שלח
אינו לוקה . קיתה האם טרפה חייב לשלח

שחט מקצת סימנן בתוך הקן קודם שיקחנה
חייב לשלם ואם לא שלם אינו לוקה . היתה
מגעפת אסכנש . סגשקה בקן חייב לשלם ואם
לא שלם אינו לוקה ופטור מלשלם . היתה מעלת
חוצת בין כנשא ובין קן הרי זה משלם ואם לא
שלם אינו לוקה . היו שני סדרי בצעס וכנשא
סגשקה בקן העליון או שתהיה אם על גבי אם
או שתהיה הזכר על הקו והאם על הזכר הרי זה
לא יקח ואם לקח ישלם ואם לא שלם אינו לוקה .
היתה יושבת בין אפרוחים או בין בצעס ואינה
סגשקה בקן פטור מלשלם . וכן אם היתה בצע
הקן וכנשא סגשקה בקן פטור מלשלם . היתה
על שני כרי אילן והקן צפון ואין כל שאינו נטע
הבדיל תשלם על הקן חייב לשלם . היתה רובצה
על אפרוח אחד או על צעה אחת חייב לשלם

המוצא קן על פס קמים או על גט צפלה חיים
חייב לשלם לא נאמר אפרוחים או ביצים ולג
נאמר בכל עץ או על הארץ לא שדבר הכתוב
בהוה' אסור לזכות בביצים כל זמן שהאם
רובנת על הבטם לפיכך אפילו קיתה רובנת
על האפרוחים או על הבטם בעלת ושוכנו
אינן מזומטין ולא קונה לו חצרו כשם שאין יכול
לזכות בהן לאחרים כך לא מוכרע חצרו בהם
ולפיכך חייב לשלם אסור לעטול אם על הבטם
אפילו לשהר בהן את המצטרע שהיא מעשה
ואם לקח חייב לשלם ואם לא שלם לקח שאין עשה
דוחק את לא תעשה ופשא' ועשה ולא תעשה
דוחק עשה' המקדים עוף לבדק הסת ופרח
מגידו וקרי הוא מצדו ומצאו רובץ על האפרוחי'
או על הבטם לקח הכל ומצאו לגובר שאין

שילוח האם פאג במוקדשין שנאמר ואת הבטם
תקח לך ואין אלו על עוף שהרבה בטור
מלשלה מטעם שהיא מועה לקבצו ולסתרין לבון
אותו

פרק ארבעה עשר

מצת עשה לבסות דם שחיטה של חיה טמורה
או עוף טמור שנאמר אשר יצא דם חיה או עוף
אשר יאכל ושפר את דמיו וכספו בעפר לשכך
חייב לבדך בהוראתה יאמר מעריך קעלש
אשר קדשם במטהו ועמם על כסוי קדש
כסוי קדש טהור במזומן ובשאינו מזומן
נאמר אשר יצא אלף שדבר הכתוב בהווס
וסקו בהולין ואינו סקו במוקדשין

צ"י קדשי מונח צ"ן קדשי בדרך הציית ואם עבר
ושחט אינו חייב לכסות' שחט חיה ושעף ואחר
כך הקדישן או הקדיש את הקדש חייב לבסות'
כלאים קבא' ע"ן בהמה וחיה וכן בריה שקיה
ספק בהמה או חיה נדיך לכסות ואינו מברך'
האוחט לחולה בשבת חייב לבסות אהרה שבת
וכן האוחט כלאים או ספק ביום טוב מכסה
דמו אחר יום טוב' האוחט שעשה ומיט' חיה
במקום אחד מברך ברכה אחת ופסוי אחד
לכולם' דם שנת' רב במים אם יש בו מראה
דם חייב לבסות ואם לאו פטור מלבסות נתערב
בדם בהמה רואין אותה כגון קן מים אם איפשר
סיראה בו מראה דם שחייב לבסות בשיעור זה
אלו קיה מים חייב לבסות ואם לאו פטור
מלבסות' כסוקו ונתגלה פטור מלבסו' פטע

שמה' כספו קרוח אינו חייב לבסות חור
ונתגלה אחר שכספו קרוח חייב לבסות' דם
הטעם שעל הספן אם אין שם דם לא קוא חייב
לבסות' שחט ונתגלה קרי' דרקע אם
דשומן נכר חייב לבסות' אם אין דשומן נכר
קרי זה כמי שכתתהו קרוח ופטור מלבסות
אין חייב לשון אלה דם שחיטת קראו לחטא
שהוא אשר יאכל לפי השוחט ונמצאת טריפה
או השוחט חולשן בערת או השוחט חיה ופגם
אחר דינו לסקילה והשוחט ונתגלה בהו פטור
מלבסות' וכן חרש שוטה וקטן ששחטו בתן
לתן עצמן אין חייבין לבסות דם שחיטתן
במה מכסין ובמה אין מכסין מכסין בעפר
ובסיד ובנפשיכו ובבלדק ובחולדק שאין היונה
צריך לכונסו ובשחיתת אבטסו חרשים ובגשורת

אל פשתודקא ובלטת וחרס ומעפא שכתא
שכל אלע מין מער קו - אבא. כפא עלט כלע או
כסקו באבעס אין זק כסוי שאלו וכסקו בעטר
לשכך אין מעסקין טבלגם וחולגם וקמר
וסובין ומורסן ושחיקת כלע מתכת לפי שאין לו
מין עפר חוץ משחיקת קוזב בלבד שמעסקין
בה מעט שנקרא עפר שאלמר ועפרות וקבלע
וצלמר ער אשר דק לעפר. ומעסקין בשאר
וקוא פח קכבאן ובעקרת פסילש וצאכר בין
אכר עצם בין אכר בגדים ואפלו אכר בשר
שנשרף שקרי צלמר מעפר שרפת קחטאת
ומותר לכסות בצפר ער קנדות. קשוחט
צריך שיתן עפר למטה ואחר כך ישחוט עליו
ואחר כך יכסה בעפר אבל לא ישחוט בכל
ויכסה בעפר. ואם לא כסקו וצאקו אחר